

РЕШЕНИЕ

№ 3894

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Мария Стойкова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Силвана Гълъбова Въззивно гражданско дело
№ 20221100502372 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 – 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ищеца С. Б. С. срещу решение от 17.05.2021 г. по гр.д. №60751/2019 г. на Софийския районен съд, 166 състав, в частта, в която е отхвърлен предявеният от жалбоподателя срещу И. П. С. иск с правно основание чл.109 ЗС за осъждане ответника да прекрати неоснователното си бездействие, изразяващо се в неизвършване на ремонт на канализационните и водопроводни тръби в собствения и апартамент, в който живее, представляващ имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.33, с адрес: гр. София, р-н „*****“, което бездействие пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост върху имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.30, с адрес: гр. София, р-н „*****“ находящ се отдолу, като неоснователен, като ищецът е осъден да заплати на ответника разноски по делото.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно. Сочи, че от събраните по делото доказателства е установено, че в апартамента на ищеца има теч, причината за който е от апартамента на ответниците, като неправилно първоинстанционният съд е приел, че по делото не е установено какви конкретни ремонтни дейности следва да бъдат предприети за отстраняване на теча. Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да уважи предявения негативен иск. Претендира разноски.

Въззиваемата страна И. П. С. в срока за отговор по чл.263 ал.1 ГПК не взема становище по жалбата, в о.с.з. оспорва същата. Претендира разноски.

Предмет на настоящото въззивно производство е и определение на СРС, постановено на 22.12.2021 г., с което е отхвърлена молбата на ответниците И. П. С., М. И. С. и Л. И. Й. за изменение на решението в частта за разноските. Това определение е обжалвано от ответниците с частна жалба от 13.01.2022 г., в която е посочено, че неправилно съдът е приел, че възражението им за прекомерност на заплатеното от насрещната страна

адвокатско възнаграждение е преклудирано. Жалбоподателят моли определението на СРС да бъде отменено и присъденото на насрещната страна адвокатско възнаграждение бъде намалено като прекомерно.

Ответната страна С. Б. С. в законоустановения срок оспорва жалбата.

Решението не е обжалвано от ответниците И. П. С., М. И. С. и Л. И. Й. в частта, в която е уважен предявеният осъдителен иск с правно основание чл.45 ЗЗД за обезщетение за имуществени вреди – стойност на ремонтни дейности за отстраняване на следите от течове, настъпили от противоправното поведение на ответниците, поради което е влязло в законна сила в тази му част.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По въззивната жалба:

Жалбата е подадена в срок и е допустима, а разгледана по същество е **основателна**.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т.1 от ТР №1/09.12.2013 г. по тълк.д. №1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Процесното първоинстанционно решение е валидно, допустимо, но неправилно по следните съображения:

СРС, 166 състав, е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл.109 ЗС за осъждане на ответника С. Б. С. да прекрати бездействието си и да извършви ремонт на канализационните и водопроводни тръби в собствения и апартамент, представляващ имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.33, с адрес: гр. София, жк. „*****“ което бездействие пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост върху имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.30, с адрес: гр. София, жк. ***** вх.Б, **** ап.30, както и за солидарно осъждане на ответниците И. П. С., М. И. С. и Л. И. Й. на основание чл.45 ЗЗД за обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди в имота и.

По делото не е спорно и се установява от представените нот. акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по ЗТСУ №124, т.III, н.д. №524/21.02.1985 г., протокол от проведено на 16.08.1985 г. о.с.з. по гр.д. №10770/1985 г. по описа на СРС, 45 състав, и нот. акт за продажба на недвижим имот №60, т.XXXXVII, н.д. №9197/29.04.1993 г., че ищецът е собственик на 1/2 ид.ч. от процесния апартамент №30, находящ се в гр. София, жк. „*****“ ет.4.

Не е спорно и се установява от представените нот. акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по ЗТСУ №102, т.I, н.д. №102/22.01.1986 г., и удостоверение за наследници, изх. №УГ01-6616/28.05.2018 г., издадено от СО, район „Надежда“, че ответниците са собственици на процесния апартамент №33, находящ се в гр. София, жк. „*****“ ет.5.

По делото е представен констативен протокол от 25.08.2019 г. за извършена диагностика на скрити течове с термографско оборудване, в който са отразени констатации за наличие на теч по тавана и стените на банята в ап.30 от ъгъла на куфара на вертикалния щранг, като причината за теча е комбинирана от обстоятелства в банята на ***** , като препоръката е да се подмени течащият смесител и да се уплътнят компрометираните фуги в душ кабината в *****.

От показанията на свид. Л.В. се установява, че в апартамента на ищеца има проблеми с течове от около 20 г., като главният теч е в банята, но има и към страничните стени на

спалните, поради което ищецът е превила многократни ремонти, имало е и миризма на мухъл.

От показанията на свид. Ц.И. се установява, че е посетил апартамента на ищеца през 2019 г. и е констатирал, че влагата е заради компроменирани фуги около душ кабината и повреден смесител на душа, който е капел непрекъснато, като при огледа е използвал термокамера и влагомер.

От приетото в първоинстанционното производство заключение на СТЕ от 29.10.2020 г. се установява, че по стените в банята и в спалнята на апартамента на ищеца има течове, които се дължат на проникнала вода от банята на апартамента на ответника, което пък се дължи на компрометирани фуги на плочките под душа и вероятно неуплътнени канализационни връзки. В о.с.з. вещото лице сочи, че не е възможно течът да достигне от подпокривното пространство, респ. то няма връзка с тези течове.

От приетото първоинстанционното производство заключение на СТЕ от 10.02.2021 г. се установява, че в апартамента на ищеца има следи от течове по тавана, стените и инсталационния колектор в банята с тоалетна, както и по стената и тавана на спалнята, като причините за повредите в апартамента на ищеца са в резултат на предишни течове от апартамента на ответника. От заключението се установява още, че причината за течовете най-вероятно е била отстранена, тъй като по време на огледа и с пускането на водата в банята на *****, **** теч не е установен.

Във въззивното производство е извършен и оглед на 6 бр. снимки, представени от ищеца с въззивната жалба.

От приетото във въззивното производство заключение на тройната СТЕ се установява, че в апартамента на ищеца има течове по стената на душа, по стената, ограждаща инсталационната шахта и тавана по нея, както и петно на тавана под подовия сифон на *****, които течове са видни и от представените с въззивната жалба снимки, мазилката е подкожушена в района на течовете и е мухлясала, като в спалнята е извършен ремонт и няма следи от течове и увреждания. От заключението се установява още, че след направени хидравлични проби на канализационната инсталация на ***** е установено, че течът е от подовата канализационна инсталация на банята на *****/тръби Ф50 PVC/, отводняваща душевото пространство, а мястото на теча е при връзката на подовия сифон, отводняващ душа в банята на ***** със съответната тръба Ф50 PVC, като водата се излива извън канализацията и по плочата се стича към стената на банята и към инсталационната шахта в ап.30. Вещите лица сочат още, че са установили категорично и недвусмислено, че уврежданията и течовете в ап.30 са причинени от дефектиралата канализационна инсталация на банята на *****, а в о.с.з. сочат още, че ап.30 се наводнява на няколко места – на мястото под подподовия сифон и на мястото, където се свързва канализационната тръба към вертикалната, течове има в банята, по тавана, по стената и по стената на шахтата, а в спалнята на ап.30 има следи от стари течове, но там е направен ремонт.

Настоящият съдебен състав кредитира изцяло заключението на приетата във въззивното производство тройна СТЕ като обосновано, компетентно изготвено и неоспорено от страните.

Други относими доказателства не са ангажирани.

Искът по чл.109 ЗС предоставя защита срещу всяко пряко или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което макар и да не накърнява владението, ограничава, смущава или пречи на допустимото пълноценно ползване на имота според неговото предназначение от неговия собственик. В ТР №4/2015 на ОСГК на ВКС е посочено, че за уважаване на иска по чл.109 ал.1 ЗС ищецът следва да докаже, че е собственик на имота, че върху този имот ответникът е

осъществил неоснователно въздействие /действие или бездействие/, а също, че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот, по-големи от обикновените /чл.50 ЗС/. Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими е конкретна по всяко дело. Разяснено е, че има хипотези, при които от самото естество на извършеното от ответника нарушение е ясно, че с него се пречи на собственика да упражнява правото си в пълен обем. Пример за това е случаят, при който ответникът осъществява действия в собствения на ищеца имот или поддържа създадени в резултат на такива действия състояния в имота, без да има облигационно, пълно или ограничено вещно право или сервитут върху този имот. Тъй като правото на собственост е абсолютно и неограничено право, което задължава всички трети лица да се въздържат от каквито и да било въздействия върху собствения на ищеца имот, а собственикът не е длъжен да търпи в имота си каквото и да било действие, което се извършва без негово съгласие, самото пряко въздействие върху имота на собственика, без негово съгласие и от лице, което няма право да осъществява такова въздействие, представлява пречка за собственика да упражнява правото си. Основания за защита чрез иска по [чл.109 ЗС](#) се пораждат не само при поддържане на състояние, което ограничава, смущава или пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта на ищеца според предназначението и, но и когато поддържането на такова състояние създава сериозна опасност от вредно и смущаващо въздействие върху вещта на потърсилия правна защита в бъдеще /така решение №17 от 15.03.2022 г. по гр.д. №3889/2021 г. на I ГО на ВКС/.

При тези данни и с оглед на събраните по делото доказателства настоящият въззивен състав намира, че по делото е установено при условията на пълно и главно доказване наличието на теч от подовата канализационна инсталация на банята на ***** /собственост на ответника/, отводняваща душовото пространство, при връзката на подовия сифон, отводняващ душа в банята на ***** със съответната тръба, в резултат на което водата се излива извън канализацията и по плочата се стича към стената на банята и към инсталационната шахта в ап.30 /собственост на ищеца/. Ето защо, следва да се приеме, че е налице поддържано от ответника състояние, което има вредно въздействие върху собствената на ищеца вещ, тъй като и към настоящия момент е налице дефектирала канализационна инсталация в банята в апартамента на ответника, в резултат на което са и течовете в апартамента на ищеца, т.е. съществува опасност и в момента и в бъдеще от вредно въздействие върху собствената на ищеца вещ.

При тези данни следва да се приеме, че е налице противоправно поведение на ответника, което създава на ищеца пречки да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем, поради което и искът по чл.109 ЗС следва да бъде уважен, като ответникът бъде осъден да извърши ремонт на подовата канализационна инсталация /тръби Ф50 PVC/ на банята на ***** , отводняваща душовото пространство, при връзката на подовия сифон, отводняващ душа в банята на ***** със съответната тръба Ф50 PVC.

Поради изложеното обжалваното решение на СРС в частта, в която исковата претенция по чл.109 ЗС е отхвърлена, се явява неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което предявеният иск с правно основание чл.109 ЗС бъде уважен. Решението следва да бъде отменено и в частта, в която ищецът е осъден да заплати на ответника И. П. С. разноски по делото.

По частната жалба:

С молба от 04.06.2021 г. ответниците са поискали съдът да измени решение от 17.05.2021 г. по гр.д. №60751/2019 г. по описа на СРС, 166 състав, в частта за разноските, като бъдат намалени присъдени такива на ищеца за адвокатско възнаграждение като прекомерни.

С обжалваното определение СРС е оставил молбата без уважение, като е приел, че

възражението за прекомерност е несвоевременно, тъй като не е релевирано до приключване на устните състезания, а едва с молбата по чл.248 ал.1 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.78 ал.5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 ЗА, като съгласно трайната практика на ВКС, вкл. и цитираната от първоинстанционния съд, крайният срок за релевиране на възражението за прекомерност е до приключване на устните състезания. В производството по чл.248 ГПК не могат да се правят нови искания, с които съдът не е бил сезиран преди това, след като делото е приключило с постановено по делото решение, след даване ход на устните състезания, в който случай страните са могли своевременно да организират своята защита, вкл. относно разпределението на отговорността за разноските. Процедурата по чл.248 ГПК служи за поправка на допуснати грешки от съда при присъждане на разноските, а не и за отстраняване на допуснати от страните пропуски във връзка със защитата им относно разноските по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.80 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Упражняването на възражението по чл.78 ал.5 ГПК е обвързано с направата на разноски за адвокатско възнаграждение, а не с представянето на списък по чл.80 ГПК за тези разноски, като невръчване на препис от списъка по чл.80 ГПК на насрещната страна не препятства релевирането на възражение за прекомерност на заплатеното от страна адвокатско възнаграждение /така определение №277/08.06.2017 г., постановено по ч.т.д. №480/2017 г. по описа на ВКС, I ТО/.

В конкретния случай списъкът на разноските по чл.80 ГПК на ищеца е представен и докладван от съда в последното открито съдебно заседание, на което е присъствал процесуалният представител на ответниците – адв. Т., и същият е могъл да се запознае с неговото съдържание. Ето защо, следва да се приеме, че искането на ответниците за намаляване по реда на чл.78 ал.5 ГПК на договореното и заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение е направено за първи път в молбата по чл.248 ГПК, депозирана пред СРС, като същото правилно е прието от съда за преклудирано.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е приел, че не са налице предпоставки за изменение на постановения акт в частта за разноските, поради което обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и направеното искане на ищеца на основание чл.78 ал.1 ГПК следва да се присъдят допълнително разноски в първоинстанционното производство в размер на сумата от 604,92 лв., платими от ответника И. П. С., и разноски във въззивното производство в размер на сумата от 25,00 лв., представляваща държавна такса, сумата от 900,00 лв., представляваща депозит за вещи лица, и сумата от 720,00 лв. с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение, платимо по реда на чл.38 ЗА, платими от ответника И. П. С..

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №20118198/17.05.2021 г., постановено по гр.д. №60751/2019 г. по описа на СРС, ГО, 166 състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявеният от **С. Б. С.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. *****, вх.*****, иск с правно основание чл.109

ЗС за осъждане на ответника **И. П. С.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. „****“ да прекрати неоснователното си бездействие, изразяващо се в неизвършване на ремонт на канализационните и водопроводни тръби в собствения и апартамент, в който живее, представляващ имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.33, с адрес: гр. София, р-н „****“, което бездействие пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост върху имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.30, с адрес: гр. София, р-н „****“ находящ се отдолу, като неоснователен, **и в частта**, в която **С. Б. С.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. ***** вх.*****, е осъдена да заплати на **И. П. С.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. „****“ на основание чл.78 ал.3 ГПК сумата от 147,36 лв. – разноски по делото в производството пред СРС, **и вместо него постановява:**

ОСЪЖДА И. П. С., ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. „****“ на основание чл.109 ЗС да извърши ремонт на подовата канализационна инсталация /тръби Ф50 PVC/ на банята, отводняваща душовото пространство, при връзката на подовия сифон, отводняващ душа в банята със съответната тръба Ф50 PVC, в жилището и, представляващо имот с идентификатор 68134.1381.2159.1.33, с адрес: гр. София, район „****“.

ПОТВЪРЖДАВА определение №20224965/22.12.2021 г., постановено по гр.д. №60751/2019 г. по описа на СРС, ГО, 166 състав.

ОСЪЖДА И. П. С., ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. „****“ да заплати на **С. Б. С.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. ***** вх.*****, на основание чл.78 ал.1 ГПК допълнително сумата от **604,92 лв.**, представляваща разноски в първоинстанционното производство, и сумата от **925,00 лв.**, представляваща разноски във въззивното производство.

ОСЪЖДА И. П. С., ЕГН *****, адрес: гр. София, жк. „****“ да заплати на **Адв. дружество „В. и Л.“**, ЕИК *****, адрес: гр. София, ул. „****“, на основание чл.78 ал.1 ГПК вр. чл.38 ЗА сумата от **720,00 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС с касационна жалба в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____